

1. Nikto neprišiel, a ja som práve chcel byť zasnený,
žiadny ston, žiadny smútok mi nemal v ceste stáť,
nikto neprišiel, a ja chcem dlaňou trieskať do steny,
nech aspoň bolesť cítim, zlý som stále viac.
Na mieste stáť, stáť,
už nepredávam pod ceny a nechytám sa chmár,
každý vraví, že som blázon, keď chcem nájsť,
čo nenašiel snáď nikto z tých, už zahodili snár.
2. Už len schodov pár ma delí od trinástej komnaty,
ktorej kľúč márne skrývam, vždy ho nájdem zas,
zachmúrená tvár, a v diaľke pozeráš sa z okna ty,
strácam vládu sám nad sebou, ale načo bežať v diaľku?
Ja musím stáť, stáť,
keď chcem ísť ďalej, musím stáť, tak mi vraví zrak,
keď sa dívam na svet okolo, tak si dám
ružové sklíčka pred oči, a nebudem sa báť.